

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 198/2010-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. mája 2010 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti T., s. r. o., G., zastúpenej advokátom JUDr. J. T., P., pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Svidník v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C/905/00 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti T., s. r. o., G., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. apríla 2010 doručená sťažnosť spoločnosti T., s. r. o., G. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov

podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Svidník (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C/905/00.

2. Sťažovateľka vo svojej sťažnosti okrem iného uvádza: „... V konaní na OS Svidník, č. 5 C 905/00 podal navrhovateľ S. ... 11. 7. 2000 žalobu, proti sťažovateľovi... o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam... Žaloba bola následne rozšírená o žalobcu v 2. rade - Ing. M. P., správcu konkurznej podstaty žalobcu v 1. rade...

Nálezom ÚS SR, č. k. III US 194/08-30 z 2. 9. 2008 rozhodol ústavný súd, že základné právo sťažovateľa na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov... postupom odporcu bolo porušené...

Vzhľadom na to, že žaloba bola podaná v r. 2000, konanie prebieha už desiaty rok a od nálezú ústavného súdu v prieťahoch v konaní uplynuli už viac ako dva roky, postup súdu spôsobuje ďalšie prieťahy v konaní nerešpektovaním (opakovaným) právneho názoru odvolacieho súdu a tým, že činnosť súdu je neefektívna...

Za tohto stavu sťažovateľ ani nepodal sťažnosť na prieťahy v konaní predsedovi súdu, pretože charakter konania súdu, ktorým spôsobuje prieťahy, by zrejme nedovoľoval ani predsedovi súdu urobiť opatrenia, pretože by tým mohol zasahovať do nezávislosti zákonnej sudkyne... Prihliadal pritom aj na skutočnosť, že sudca neplní nález ústavného súdu.“

3. V nadväznosti na uvedené sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd takto rozhodol: „Okresný súd... v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 905/00 porušil právo sťažovateľa... zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy... a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru..., aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov.

Prikazuje odporcovi konať vo veci 5 C 905/00 bez zbytočných prieťahov.

Sťažovateľovi priznáva primerané zadostučinenie v sume 5.000,- EUR, ktoré je Okresný súd... povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezú.

Okresný súd... je povinný vyplatiť sťažovateľovi trovy právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu vo výške 1.027,84 EUR... do dvoch mesiacov od právoplatnosti.“

II.

4. V zmysle čl. 127 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

5. Ústavný súd sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí podľa ustanovenia § 25 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Skúmal pritom, či má na jej prerokovanie právomoc, či sťažnosť má náležitosti podľa ustanovení § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde, či nie je neprípustná, podaná niekým zjavne neoprávneným alebo oneskorene, ako aj to, či nie je zjavne neopodstatnená.

6. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.

7. O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú možno preto považovať sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 140/03, III. ÚS 118/04). Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na konanie bez

zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čo platí aj vo vzťahu k čl. 6 ods. 1 dohovoru, môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prietáhoch (m. m. II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04).

8. Predmetom konania pred ústavným súdom je nárok sťažovateľky na ochranu pred postupom okresného súdu, ktorým boli podľa nej spôsobené zbytočné prietahy a porušené jej označené práva. Ústavný súd sa sťažnosťou sťažovateľky na prietahy v konaní okresného súdu už zaoberal a nálezom č. k. III. ÚS 194/08-30 z 2. septembra 2008 vyslovil porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čl. 6 ods. 1 dohovoru) okresným súdom v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C/905/00 (t. j. v tomto konaní, pozn.). Ďalej ústavný súd prikázal okresnému súdu, aby konal bez zbytočných prietáhov a zároveň priznal sťažovateľke primerané finančné zadosťučinenie v sume 60 000 Sk a trovy konania. Na základe uvedeného posudzoval ústavný súd pri opakovane podanej sťažnosti doručenej ústavnému súdu 8. apríla 2010 prietahy okresného súdu za obdobie od 2. septembra 2008 do 8. apríla 2010, t. j. viac ako 19 mesiacov.

9. Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 154/03, IV. ÚS 147/04, IV. ÚS 221/05). V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, čo platí aj pokiaľ ide o čl. 6 ods. 1 dohovoru, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu buď nevyhovet (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 17/01, I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, IV. ÚS 221/05).

10. Ústavný súd po oboznámení sa so sťažnosťou a s jej prílohami, ako aj vykonanou kontrolou súdneho spisu okresného súdu sp. zn. 5 C/905/00 dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľky je zjavne neopodstatnená. Uvedený právny záver ústavného súdu vychádza z vyhodnotenia doterajšieho priebehu konania pred okresným súdom, a to v čase od 2. septembra 2008 do 8. apríla 2010 (pozri bod 8 *in fine*).

11. Ústavný súd z vyžiadaného spisu okresného súdu sp. zn. 5 C/905/00 zistil, že okresný súd od 3. septembra 2008 vykonal vo veci tieto úkony:

- 4. septembra 1998 uskutočnil súdne pojednávanie, na ktorom rozhodol vo veci samej,

- 5. septembra 1998 právny zástupca žalobcu predložil okresnému súdu vyčíslenie trov právneho zastúpenia,

- 3. októbra 2008 okresný súd vyhotovený rozsudok č. k. 5 C/905/2000-350 zo 4. septembra 2008 odoslal prostredníctvom pošty účastníkom konania,

- 22. októbra 2008 sťažovateľka podala proti rozsudku odvolanie,

- okresný súd 28. októbra 2008 vyzval účastníkov, aby v lehote do 10 dní sa k pripojenému odvolaniu sťažovateľky písomne vyjadrili, aj či súhlasia s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania,

- 6. novembra 2008 sťažovateľka oznámila okresnému súdu, že nesúhlasí s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania,

- okresný súd 13. novembra 2008 odovzdal spis sp. zn. 5 C/905/2000 Krajskému súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) na rozhodnutie o odvolaní sťažovateľky,

- 2. júna 2009 sťažovateľka predložila písomný dôkaz vo veci samej,

- sudca krajského súdu dal pokyn kancelárii na nariadenie termínu pojednávania na 16. december 2009.

- 16. decembra 209 krajský súd uskutočnil súdne pojednávanie, na ktorom rozhodol tak, že zrušil rozsudok okrem výroku o čiastočnom zamietnutí žaloby a výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom v 2. rade a sťažovateľkou a v rozsahu zrušenia vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie. Krajský súd zrušil rozsudok okresného súdu z dôvodu, že sa „*nevysporiadal so všetkými okolnosťami, podstatnými pre rozhodnutie vo*

veci, čím sa jeho postupom odňala účastníkom možnosť konať pred súdom a nedostatočne zistil skutkový stav“,

- 2. februára 2010 zaslal krajský súd spis spolu s vyhotoveným rozhodnutím o odvolaní vo veci okresnému súdu, ktorý prevzal spis 10. februára 2010,
- 5. februára 2010 dal sudca pokyn kancelárii na doručenie uznesenia krajského súdu,
- okresný súd 22. februára 2010 nariadil pojednávanie vo veci na 16. marec 2010,
- okresný súd 16. marca 2010 uskutočnil súdne pojednávanie a po vyjadrení právnych zástupcov účastníkov konania k veci pojednávanie odročil na 8. apríl 2010 pre účely doplnenia dokazovania,
- 6. apríla 2010 okresný súd pojednávanie nariadené na 8. apríl 2010 odročil na neurčito z dôvodu úrazu sudkyne,
- okresný súd 12. apríla 2010 nariadil pojednávanie vo veci na 22. apríl 2010,
- okresný súd 22. apríla 2010 uskutočnil súdne pojednávanie, na ktorom rozhodol vo veci samej tak, že žalobu zamietol.

12. V sťažnosti je oddelený petit od jej ostatných častí. Ústavný súd je podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde viazaný návrhom na začatie konania. Viazanosť ústavného súdu návrhom sa vzťahuje zvlášť na návrh výroku rozhodnutia, ktorého sa sťažovateľka domáhala. Ústavný súd môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľka domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označila za porušovateľa svojich práv (čl. 2 ods. 2 ústavy).

13. Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že z doterajšej dĺžky konania, t. j. viac ako 19 mesiacov (bod 8 *in fine*) bola vec na krajskom (odvolacom) súde od 13. novembra 2008 do 2. februára 2010 (t. j. viac ako 14 mesiacov), pričom sťažnosť proti krajskému súdu nesmeruje (bod 12). Po vrátení veci okresnému súdu tento konal plynulo a 22. apríla 2010 vo veci rozhodol.

14. V zmysle ustálenej rozhodovacej činnosti ústavného súdu jedným z dôvodov odmietnutia sťažnosti je zjavná neopodstatnenosť, ktorú možno vysloviť, ak ústavný súd nezistí priamu príčinnú súvislosť medzi namietaným postupom štátu a základným právom

alebo slobodou, porušenie ktorých sťažovateľ namieta – napr. rozhodnutia sp. zn. I. ÚS 93/97, I. ÚS 87/97, I. ÚS 20/97, I. ÚS 24/98, III. ÚS 248/05. Zistené skutočnosti zatiaľ nepostačujú na prijatie záveru, že by postupom okresného súdu a celková doterajšia dĺžka konania od ostatného nálezu ústavného súdu v posudzovanej veci dosahovali ústavne relevantnú intenzitu. Z týchto dôvodov ústavný súd sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

15. V dôsledku odmietnutia sťažnosti ako celok bolo už bez právneho významu, aby sa ústavný súd zaoberal ďalšími požiadavkami uvedenými v sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. mája 2010